

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Digt og Virkelighed

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 259. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179866819888/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

Jeg begyndte med *Gyldendal*, gik derpaa over *Reitzel, Gad, Schubothe, Hagerup* til *V. Pio, Andr. Schou* og *Wm. L. Wulff*; men forgæves. Alle takkede de „for Æren“, men beklagede p.t. at være saa stærkt engagerede, at de ikke turde inklade sig paa at udgive det, men tillod sig herved at returnere Manuskriptet.

— —
Dog, i Juni 1889 udkom Stykket alligevel paa *Wm. L. Wulffs* Forlag. Jeg maatte betale 300 Kr. for Udgivelsen, dog paa den Betingelse, at naar Komedien var udsolgt fra Forlaget, skulde jeg have mine Penge tilbagebetalt.

At fremskaffe disse 300 Kroner voldte mig megen Besvær. Først lovede min Broder John mig dem, og da han fik Forfald min Broder Carl. Og da det kom til Stykket, kunde han ej heller præstere Pengene. Jeg maa da have klaget min Nød for min „Fostermoder“, Kammerherreinden paa Brahesholm, thi hun skrev mig til, at jeg kunde gaa op i Bikuben og legitimere mig, de 300 vilde da blive mig udbetalt.

Men saa kom *Strindberg* i *Vejen* og min *Optræden* paa hans Teater.

I den Anledning fik jeg følgende Linjer fra „Fostermoderen“:

„... Saa det skulde blive Resultatet af mine Forhaabninger om Deres Fremtid — en mislykket Skuespiller, thi andet bliver De aldrig: En daarlig Kopi af en daarlig Original (*Herman Bang*; Som Digter derimod beundrer jeg ham). De har altsaa allerede saa fuldstændig rodet Dem ind i denne Historie, saa kun en Sygdom kan redde Dem. Gid De fik den. Hellere vilde jeg tænke mig Dem liggende livsfarlig syg af en Tyfus, eller som siddende og hugge Sten paa en Landevej end dette. De maa jo være fuldstændig vanvittig at kunne indbilde Dem, at De i Deres Alder kan føre det til noget i den Retning.“

I et andet Brev hedder det:

„Jeg staar selvfølgelig ved mit Tilbud om Laanet og sender derfor indlagte Billet, som De kan benytte, hvis De vil. Dog beder jeg Dem om at sende mig den tilbage